

[Indenrigs- og boligministeren.]

ment, at det var for tidligt at danne sig noget skøn over virkningerne af de i 1951 gennemførte ændringer, har voldgiftsretten enstemmigt indstillet, at udligningsloven i sin nuværende form søges forlænget til og med regnskabsåret 1955—56. Repræsentanterne for de 3 implicerede kommuner har dog samtidig fremhævet som en forudsætning, at gennemførelsen af en omfattende skattereform eller en omlægning af byrdefordelingen mellem stat og kommune med virkning fra et tidligere tidspunkt end 1. april 1956 skal have til følge, at enhver af kommunerne kan forlange, at voldgiftsretten genoptager sit arbejde med henblik på udarbejdelse af forslag til den revision af udligningsordningen, som en nyordning på de nævnte områder måtte begrunde.

Regeringen har under de foreliggende omstændigheder ikke taget i betænkning at følge voldgiftsrettens indstilling, og det foreliggende lovforslag, der er udarbejdet i overensstemmelse med voldgiftsrettens betænkning, skal jeg derfor anbefale til det høje tings velvillige behandling.

Formanden: Udenfor dagsordenen giver jeg ordet til den højtærede arbejds- og socialminister, for at han kan fremsætte et anmeldt lovforslag.

Arbejds- og socialministeren (Strøm): Det forslag til lov om en særlig ydelse til alders- og invaliderentemodtagere m. fl., som jeg hermed har den ære at fremsætte for det høje folketing, tager sigte på at yde en økonomisk hjælp til alders- og invaliderentemodtagerne og til de enlige mødre. Jeg vil gerne straks understrege, at det, det her drejer sig om, er en rent øjeblikkelig bistandsydelse til rentemodtagerne. Det er regeringens håb inden længe for det høje folketing at kunne fremlægge planerne til en almindelig folkepensionering, og det er i ikke mindre grad regeringens håb at kunne opnå bredest mulig parlamentarisk tilslutning til løsningen af dette omfattende og vidtrækkende spørgsmål.

Jeg har henvendt mig til den nedsatte folkeforsikringskommission og bedt kommissionen om at bestræbe sig på at afslutte sit arbejde og afgive indstilling til regeringen, således at vi på det grundlag, som

kommissionens overvejelser vil give os, kan tage tilling til arten og omfanget af de forslag, vi mener at kunne fremlægge. Indtil dette kan ske, har vi som sagt anset det for rimeligt at komme rentemodtagerne til hjælp med en øjeblikkelig ydelse. Rentemodtagerne er blandt den del af vore medborgere, som har de mindste indtægter, og som derfor også vil have de største vanskeligheder ved at klare dagen og vejen. Man har igennem de senere år søgt at råde bod herpå ved fra tid til anden at gennemføre love om en særlig ydelse til disse borgere. Disse love har, når de har været forelagt dette høje ting, mødt stor velvilje fra tingets ærede medlemmer, og det er da også mit håb, at der fra det høje tings side må blive vist imødekommenhed og god vilje overfor det af mig nu fremsatte lovforslag.

Efter dette skal der pr. 1. januar 1954 udbetales alders- og invaliderentemodtagerne en særlig ydelse på 100 kr. til enlige og 150 kr. til ægtepar. Samtidig foreslås det, at der udbetales en tilsvarende ydelse til enlige mødre, der opfylder betingelserne for at få udbetalt børnebidrag forskudsvis af det offentlige. Rentemodtagerne på alderdomshjem er ikke berettigede til denne særlige ydelse, men det foreslås, at der til disse rentemodtagere udbetales et ekstraordinært lomme pengebeløb på 16 kr. til enlige og 32 kr. til ægtepar. De samlede udgifter er anslået til ca. 34 mill. kr., der, i lighed med hvad der tidligere er gennemført, foreslås afholdt af statskassen.

Jeg skal, idet jeg samtidig henviser til betydningen af, at der gives kommunerne tilstrækkelig tid til at lægge ekstra udbetalinger tilrette, med disse bemærkninger anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Formanden: Ligeledes udenfor dagsordenen giver jeg ordet til den højtærede justitsminister, for at han kan fremsætte det anmeldte lovforslag.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg har herved den ære for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om folketingets ombudsmand.

I grundlovens § 55 hedder det:

„Ved lov bestemmes, at folketinget vælger en eller to personer, der ikke er